

[Justitsministeren.]

Polemisk set var hans Udtalelser fikst formede, næsten paa Grænsen af det spirituelle, og jeg maa efter det ærede Medlems hele Façon antage, at han langt mere sætter Pris paa en Anerkendelse af Formen, end han er bedrøvet over en Kritik af Indholdet af eller Formaalet med hans Tale. Dog kan jeg ikke undlade en saadan Kritik, idet det forekom mig, at det ærede Medlem var lige paa Grænsen til at insinuere, at Anklagemyndigheden, ja, endog min Forgænger i Embedet, skulde have Tilbøjelighed til ikke at optræde neutralt, naar det drejer sig om Fortolkning af eller Tiltale efter Uroloven eller over for Urostiftere. Dette maa paa Forhaand forekomme mig ganske usandsynligt, og intet er mig bekendt i saa Henseende. Men selv om jeg ikke maatte have Ret i dette mit beklagelige Indtryk af denne Tale, saa tager jeg i hvert Fald ikke fejl, naar jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem mente, at Anklagemyndigheden under alle Omstændigheder rent saglig set ikke burde have indskrænket sig til at rejse Tiltale alene mod K. Uerne, men burde have udvidet Tiltalen til ogsaa at omfatte flere eller færre af dem, der efter hans Mening havde provokeret disse.

Idet jeg er enig med det ærede Medlem om, at alle uden Hensyn til Partifarve eller Farveløshed — det ærede Medlem syntes ikke at mene, at farveløse Gadedrenge kan slaas —, at alle skal staa lige for Loven, samt om, at Anklagemyndigheden naturligvis ikke ved et Slagsmaal er bundet til kun at rejse Tiltale mod den ene Part, selv om denne er optraadt grovest, skal jeg herved over for det ærede Medlems Kritik meddele, at jeg agter at indkræve de forskellige Akter for at undersøge, om der efter Justitsministeriets Opfattelse skulde være begaaet nogen som helst Fejl af Anklagemyndigheden.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Siden jeg sidst havde Ordet, har en Del Medlemmer omtalt Spørgsmaalet om Saneringslovens Administration. Jeg har allerede svaret paa dette Spørgsmaal en Gang tidligere og skal kun angaaende et enkelt Punkt, der er fremdraget, nemlig Spørgsmaalet om Familiegælds Ligestilling med anden Gæld, sige, at det, som gør Administrationen betænkelig, er, at Familiegælden maaske nok kan hvile paa visse Debitorer, men dog kun saaledes, at ingen regner med, at de Penge nogen Sinde skal betaales tilbage, hvad der f. Eks. giver sig Udtryk i, at de paagældende Kreditorer

ikke opfører disse Tilgodehavender som Formue ved Skatteansættelsen. En saadan Gæld kan man naturligvis ikke sætte lige med anden Gæld. En anden Ting er, at en Familiegæld kan være lige saa trykkende som anden Gæld, og saa maa jeg mene, man maa tage den med ind under Overvejelserne om, hvorvidt Gælden skal ombyttes med et Saneringslaan, lige saa vel som naar der er Tale om Bankgæld, Sparekasségæld o. s. v.

Det ærede Medlem Hr. Simonsen rettede en Henstilling til mig om de Husmænd, der kom ind i de nye Statshusmandsbrug, gaaende ud paa, at Jordlovsudvalget, maaske i Forbindelse med Husmandsforeningerne, naar disse Husmænd skal indsætte ny Besætning paa deres Ejendom, sørgede for, at de fik rene Besætninger og ikke købte tuberkuløse Besætninger. Det er i høj Grad ønskeligt, om det kunde gennemføres. Jeg skal lade Spørgsmaalet gaa videre til Jordlovsudvalget. Men man skal ogsaa passe paa ikke fuldkommen at overtage Stillingen som Barnepige for de paagældende Husmænd. Det er et Spørgsmaal, om Husmændene har Raad til at betale de ikke saa lidt kostbarere Dyr, der er fri for Tuberkulose og i mange Tilfælde slet ikke er bedre Brugsdyr end de andre. Det er derfor noget vanskeligt at paalægge dem en saadan Opgave. Jeg tror for øvrigt, at Rensningen af Besætningerne i Landbruget er i den bedst mulige Gænge, saa det er vist ikke værd at gribe ret meget mere ind, end man gør i Øjeblikket. Jeg skal, som sagt, lade Spørgsmaalet gaa videre til Jordlovsudvalget, om man kan finde en Vej til at undgaa, at man faar de nye Stalde fyldt med ikke helt rene Besætninger.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager rettede et Spørgsmaal til mig om Redningsdamperen ved Thyborøn, der efter det ærede Medlems Udtalelser ikke kunde gaa ud en Nat i denne Maaned under Stormen, men kun sejlede fra Lemvig til Thyborøn og ikke kunde gaa ud af Thyborøn Kanal. Det ærede Medlem udtalte, at det ikke skulde være en Kritik af Ministeriet eller nogen anden, men en Konstatering af en Kendsgerning. Man maa forstaa, at jeg, siden det ærede Medlem har rejst dette Spørgsmaal i Gaar, ikke har kunnet faa det undersøgt, saaledes at jeg for det første kunde faa at vide, om det er rigtigt, og for det andet, hvad Aarsagen var; men jeg skal paa denne Foranledning saa hurtigt som muligt faa Spørgsmaalet undersøgt.

Det ærede Medlem Hr. Petersen (Røj) rettede en Henstilling til mig angaaende Drikkevandsforsyningen i Marsken ved Tøn-